

контроле уставности и законитости а са становишта унутрашње децентрализације земље је значајан и по развијеној регионалној (покрајинској) аутономији.

Највећи напредак и домет овог Устава је у материји људских права која су детаљно и оригинално разрађена, али и значајно проширена у односу на постојећу скалу права и слобода. Ова права су по Уставу гарантована и човеку као појединцу, али и као члану друштвене заједнице, и она су сврстана у четири групе и то: грађански односи, моралнодруштвени односи, економски односи и политички односи. У економској сфери се гарантују право на рад, право радника да сарађује у управљању предузећем, право на синдикално организовање, право на штрајк, право својине и др. Својина може бити јавна или приватна а у коришћењу приватне својине морају да се уважавају интереси друштвене заједнице. У сфери грађанских односа се зајемчују класична лична права као лична слобода, неповредивост стана, слобода и тајна дописивања, слобода кретања и др. а у морално-друштвеној сфери она права која штите морални и друштвени интегритет човека. У овом кругу се налазе значајна права, као права породице – морална и правна једнакост супружника, њихова права и дужност да васпитавају, издржавају и школују децу, а обезбеђује се и посебна заштита здравља, мајке, деце и омладине као и што се гарантује и слобода уметности, науке, наставе, аутономија високих школа, универзитета и академија и др. У сфери политичких права се гарантују класична и већ призната права, као бирачко право, право удруживања у политичке странке, право упућивања петиција парламентарним домовима и др. Иако у Уставу Италије има доста програмског, жеље да се идеализује државна стварност, то је један реалан тип устава буржоаске парламентарне републике који је, с изменама, и данас на снази што је доказ да се прилагодио стварности и изразио потребе модерног живота Италије.

в) Устав (Основни закон) Савезне Републике Немачке од 1949.

Овај Устав је произашао из поделе поражене фашистичке Немачке на два дела, источни и западни, тако да је у оквиру окупационе зоне западних савезника формирана Западна Немачка. Источна Немачка је припала совјетској окупационој зони и утицају и све до 1990. када је срушен фамозни „Берлински зид“ и поново уједињена Немачка, то су била два посебна света, један оличење слободног и демократског и онај други, тоталитарног, иза „гвоздене завесе“. Западна Немачка је пошла путем